یادداشت

دیر شده است، خیلی دیر

مجید یوسفی . پژوهشگر

● اخیرا رئیس محترم جمهور در جمع سکانداران اقتصاد کشور به سابقه گذشته تحریم‌ها اشاره کرده و تجربه تلخ آن را به یاد آورده و متذکر شده که «در دوره تحریم‌های دولت گذشته، با سپردن امور به شرکت‌ها و نهادهای شبه‌دولتی یا گروه‌های خودی، هم رانت شکل گرفته و هم فساد ایجاد شده است. [در آن زمان] ما به جای اینکه از آن فرصت خوب استفاده کنیم، یک‌سری نهادها را آوردیم به خیال اینکه می‌توانیم مشکل اقتصاد را حل کنیم. در آن زمان گاه ۲۰ و گاهی ۳۰ تا ۴۰ درصد کالاهایی که به کشور وارد می‌کردیم، بیشتر از قیمت واقعی آن بود... حالا و در موقعیت کنونی، عده‌ای که من آنها را می‌شناسم، می‌خواهند همین شرکت‌هایی که مانده‌اند را هم از کشور بیرون کنند. به این تصور که ما می‌خواهیم نوبت را به آنها بدهیم. اما این بار نوبت را باید به بخش خصوصی بدهیم».

پنج سال از عمر ریاست‌جمهوری حسن روحانی طی شده و کم‌وبیش سه سال بیشتر باقی نمانده است. این پرسش که چرا ایشان تاکنون سراغی از بخش خصوصی و نهادهای مدنی نگرفته‌اند، اگر در موقعیت دشوار کنونی پرسش معقولانه‌ای نباشد، قطعا پرسش منصفانه‌ای است. به یاد آوریم که خواست و اراده جمعی بخش خصوصی در سال‌های پایانی دولت دهم این باور را در بین بسیاری تقویت کرد که حمایت و پشتیبانی از حسن روحانی می‌تواند مسیر منحرف‌شده اقتصاد تحریم‌شده را دوباره به ریل اصلی آن برگرداند. حمایت‌ها در اوج یأس و دلمردگی برای تغییر اساسی سیاست‌های اقتصادی نسبت به سیاست‌های پوپولیستی دولت احمدی‌نژاد نتیجه داد و دولت اعتدال و امید سکان امور را در دست گرفت. اما از فردای آغاز به کار دولت امید، بخش خصوصی با مشکلات و تنگناهای اقتصادی تنها ماند. نه آنکه امیدی به تغییر نبود بلکه موجودیت او نیز به خطر افتاد. این بار همان فرصت‌ها و موقعیت‌ها در شکل و شمایلی جدید، مجددا به نهادهای خاص سپرده شد با این تفاوت که در مجامع و محافل سیاسی، رئیس محترم جمهور و پاره‌ای از وزرا، به‌شدت از بخش خصوصی حمایت می‌کردند. شفاهی و زبانی، بخش خصوصی به تکیه‌گاه دولت تبدیل شد و فرصت‌های اقتصادی ـ تنها روی کاغذ ـ به بخش خصوصی واگذار شد. از همین حیث، هر روز، وضعیت اقتصادی- مالی شرکت‌ها به وخامت گرایید و یکی‌یکی از صحنه کارزار اقتصادی خارج شدند و به ورشکستگی رسیدند. با این حال، همچنان بخش خصوصی در میهمانی‌های افطاری، سوگند ریاست‌جمهوری، همایش‌های دولتی، گردهمایی‌های نمایشی و اتاق‌ها و کمیسیون‌های فرمایشی حضور به هم می‌رساند، اما هیچ‌گاه مورد مشورت و رایزنی جدی قرار نگرفت. از آن سو، بخش اعظمی از فرصت‌ها، پس از دعواهای سیاسی بین گروه‌های خودی با دولت، یکی‌یکی واگذار می‌شد و بخش خصوصی از خاکریزی به خاکریز دیگر عقب‌نشینی می‌کرد. بدهی پشت بدهی، تعدیل نیرو یکی پس از دیگری، تعویق اقساط وام‌ها و تسهیلات بانکی بیش از هر متغیری بخش خصوصی را از پای در می‌آورد. اما صدایی همدلانه و مسئولانه از دولت بلند نشد که نشد.

حدودا دولت امید ۶۰ ماه فرصت داشت که بخشی از فرصت‌های بخت‌برگشته اقتصادی ـ هرچند ناچیز ـ را به تدریج به بخش خصوصی واگذار کند یا خط مشی آینده خود را نسبت به سرنوشت نامعلوم بخش خصوصی آشکارا اعلام کند. بنابراین نه ترسیم واقعی سیاست‌ها و نه منطق مشخصی برای واگذاری امور در دستور کار دولت قرار نگرفت. بخش خصوصی با رکود اقتصادی، تنگنای ازپیش‌مانده فرصت‌ها و افزایش لجام‌گسیخته ارز خارجی در حاشیه اقتصاد ماند و با مشکلات ناشی از آن دست‌وپنجه نرم کرد.

اینک پس از پایان آن فرصت طلایی، چنانچه قصد و نیت رئیس‌جمهور نه سیاسی‌کاری بلکه مسئولانه و از سر تکلیف ملی بوده باشد ـ که نامحتمل هم نیست ـ به راستی کدام بخش خصوصی واقعی است در چنین آوردگاه مهیب و پرسوز و آتشی بخواهد با صورتی آماسیده از آن بی‌اعتنایی‌ها، سینه سپر کرده و در منطقه مین‌گذاری‌شده به مصاف رصد دشمن بدعهدی مانند آمریکا برود. سهل است، چنانچه چنین اشتیاقی هم باشد، کدام‌یک از نهادهای خاص به چنین مأموریتی تن می‌دهد که لقمه پرچرب و لذیذی که با صدها لابی به چنگ آورده را به غیرخودی‌ها واگذار کند.

وانگهی چنانچه تناقض‌های داخلی را حل‌شده بدانیم از منظر جامعه بین‌الملل، چه تضمینی خواهد بود که باز از زیر تیغ تحریم‌های آمریکا در امان بمانیم؟

خبر

رونمایی از سری جدید کارتخوان سوخت در ۱۵ تیرماه

● مدیرعامل شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی گفت: از پانزدهم تیر امسال اولین سری کارتخوان‌های جدید در جایگاه‌های توزیع سوخت رونمایی و در یک بازه زمانی مشخص، تمامی جایگاه‌های سوخت کشور به این تجهیزات مجهز خواهد شد. به گزارش تسنیم، سیدمحمدرضا موسوی‌خواه مدیرعامل شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی با بیان اینکه نصب تجهیزات جدید استفاده از کارت سوخت در جایگاه‌های عرضه آغاز شده، گفت: تجهیزات جدید لمسی بوده و صفحه نمایشگر بزرگ‌تری دارد و از نظر حجم حافظه نیز چند برابر کارتخوان‌های قدیمی است و علاوه بر اینکه امنیت بالایی دارد، می‌تواند توزیع سوخت و پرداخت را به‌صورت هم‌زمان انجام دهد. مدیرعامل شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی، با بیان اینکه اکنون بیش از ۱۱ سال از آغاز نصب تجهیزات سامانه هوشمند سوخت روی جایگاه‌های عرضه می‌گذرد، گفت: نصب این تجهیزات جدید هیچ‌گونه هزینه‌ای برای دولت ندارد و با مشارکت شبکه بانکی و سرمایه‌گذاری شرکت‌های توزیع‌کننده اینترنت تحت نظارت و مالکیت شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی انجام می‌شود.

دفتر پایش بدهی‌های دولت تأسیس شد

● معاون برنامه‌ریزی سازمان برنامه و بودجه از تأسیس دفتر پایش بدهی‌های دولت در این سازمان خبر داد. به گزارش سازمان برنامه و بودجه، حمید پورمحمدی درباره تعیین تکلیف بدهی‌های دولت، اظهار کرد: در سازمان برنامه و بودجه برای نظم‌دهی به بدهی‌های دولت در سال جاری دفتر پایش تعهدات دولت تأسیس شد که این دفتر شناسایی تعهدات دولت و همچنین ارائه راه‌حل و تمهیداتی برای حل این مشکلات و بازپرداخت بدهی‌ها در قالب قوانین بودجه را بر عهده دارد. وی افزود: در وزارت امور اقتصادی و دارایی نیز دفتر بدهی‌های دولت ایجاد شد که این بدهی‌ها پس از جمع‌آوری و قطعی‌شدن به دفتر پایش بدهی‌های دولت در سازمان برنامه و بودجه ارائه می‌شود و در این دفتر نیز سازوکارهای بودجه‌های سنواتی برای بازپرداخت این دیون و بدهی‌ها و تمهیدات لازم اندیشیده می‌شود.

خودروساز فرانسوی برای بار دوم از ایران می‌رود

پشت‌پرده خروج پژو از ایران

شرق: این دومین‌باری است که پژو- سیتروئن از ایران خارج می‌شود. نخستین‌بار با اعمال تحریم‌های شدید آمریکا علیه ایران، این شرکت خودروسازی از کشور خارج شد و همکاری با صنعت خودروی ایران را مسکوت گذاشت. بار دیگر اما با خروج ترامپ از برجام، پژو- سیتروئن اعلام کرده است که با اتمام ضرب‌الاجل تعیین‌شده از سوی آمریکا از ایران خارج خواهد شد. از سوی دیگر قطعه‌سازان خارجی که قرار بود به ایران بیایند هم از سفرنکردن به کشورمان خبر می‌دهند. خروج پژو- سیتروئن از ایران بدون‌شک، در اجرای برنامه‌های صنعت خودروی کشور تأثیرگذار خواهد بود، زیرا تمام برنامه‌هایی که قرار بود با یک شریک خارجی اجرا شوند، یک‌باره با خروج این شریک، با دست‌خالی صنعت خودروی ایران مواجه می‌شوند، اما سؤال اینجاست که چگونه یک خودروساز خارجی بدون هیچ پیش‌شرطی برای بار دوم در صنعت خودروی ایران پذیرفته می‌شود؟ علی خوانساری، عضو هیئت علمی دانشگاه علامه‌طباطبایی، بر این باور است که صنعت خودروی ایران در ۳۰ سال گذشته در انحصار پژو بوده و این شرکت خارجی درواقع تربیت‌کننده مدیران خودرویی ایران بوده است. به همین دلیل پیمان نانوشته‌ای بین مدیران ایران‌خودرو، سایپا، برخی قطعه‌سازان و این شرکت خارجی شکل گرفته است که در آن منافع ملی جایی ندارد و فقط منافع این گروه در نظر گرفته می‌شود. همین پیمان نانوشته سبب می‌شود درهای ایران به روی پژو باز باشد و مدیران این شرکت نه‌تنها برای خروج از ایران نگران نباشند، بلکه به روزهایی فکر کنند که بار دیگر با منافع بیشتر به ایران بازگردند. کشورهای اروپایی تلاش می‌کنند در چارچوب برجام منافع ایران را تأمین کنند و برای تحریم‌های آمریکا چاره‌ای بیندیشند یا از این کشور فرجه‌هایی دریافت کنند که به همکاری بین ایران و شرکت‌های اروپایی لطمه‌ای وارد نشود، اما یک‌باره خبرگزاری‌های فرانسه گزارش می‌کنند که شرکت پژو- سیتروئن قصد دارد از ایران خارج شود.

این شرکت در سال ۹۱ هم به دنبال تشدید تحریم‌های آمریکا علیه ایران از کشور خارج شده بود و این دومین بدعهدی شرکت پژو در قبال ایران است؛ بدعهدی‌ای که نمی‌دانیم چه بر سر صنعت خودروی ایران و تعهدات این صنعت با حواله‌های فروخته‌شده به مردم خواهد آورد. باوجوداین برخی کارشناسان صنعت خودرو معتقدند که خروج پژو مشکلی برای صنعت خودروی ایران ایجاد نمی‌کند. اصلا کسی نمی‌داند که چرا ایران برای بار دوم به پژو اعتماد کرده و بدون درنظرگرفتن پیش‌شرط‌های لازم پای این شرکت خودروسازی را به صنعت ایران باز کرده است. علی خوانساری، عضو هیئت علمی دانشگاه علامه‌طباطبایی، در گفت‌وگو با «شرق» در این رابطه عنوان می‌کند: سه دهه است که خودروسازی ما در انحصار پژو- سیتروئن است. این شرکت در این سه دهه هرجوری خواسته با صنعت و مردم ما بازی کرده، اما این رفتار پژو -سیتروئن با کمک شرکت‌های ایران‌خودرو و سایپا و رؤسای سازمان گسترش‌های وقت بوده است. به گفته او؛ از آنجا که ایران نتوانسته استراتژی مشخصی برای صنعت خودروی خود تدوین کند، یک شرکت خودروسازی فرانسوی بر صنعت ما حاکم شده و از یک سو پس‌مانده‌های خودروی خود را به ایران تحمیل کرده و از این طریق منافع وحشتناکی برده و از سوی دیگر خیال این شرکت راحت است که مدیرانی در ایران تربیت کرده که صددرصد به این شرکت وابسته هستند. به همین دلیل پژو- سیتروئن به راحتی از بازار ایران بیرون می‌رود و خیالش راحت است که هرجا به نفعش باشد، بار دیگر به ایران بازخواهد گشت.

رفت‌وبرگشت‌های با منفعت

بدون شک در عقد قرارداد با شرکتی که یک‌بار بدقولی کرده و به تعهداتش با ایران عمل نکرده است، باید جانب احتیاط را بیشتر از سایر شرکت‌ها رعایت کرد. اما گویی در قرارداد با پژو خبری از اقدامات پیشگیرانه نیست. خوانساری، عضو هیئت‌علمی دانشگاه علامه طباطبایی، دراین‌باره می‌گوید: در قراردادهای خودروسازی، ایران‌خودرو و سایپا به منافع ملی فکر نمی‌کنند و آن چیزی که به آن توجه می‌کنند، منافع مدیران و قطعه‌سازان خاصی است که بر مدیران صنعت خودروی ایران تسلط یافته‌اند. در قراردادها همیشه منافع این قشر را در نظر می‌گیرند اما به اسم منافع مردم و منافع ملی این کار را انجام می‌دهند. به همین دلیل پژو-سیتروئن خیالش راحت است که از ایران می‌رود و بعد با امتیازات بیشتر بازمی‌گردد. او ادامه می‌دهد: مدیران ایران‌خودرو و سایپا هم از این وضعیت ناراحت نیستند، زیرا در این رفت و برگشت، منافع آنها بیشتر تأمین خواهد شد. قدرت و انحصار آنها بیشتر خواهد شد. به این ترتیب اینجا یک معامله دو طرفه بین مدیران ایران‌خودرو و سایپا، قطعه‌سازان و مدیران پژو-سیتروئن شکل می‌گیرد. این مجموعه از ایران خارج می‌شود و بُعد سیاسی هم به قضیه می‌دهد (در صورتی که اصلا این خروج بعد سیاسی ندارد) سپس با قدرت بیشتر و انحصار بیشتر بازمی‌گردد و این ساختار اجازه نمی‌دهد که هیچ شرکت دیگری در ایران سرمایه‌گذاری کند. این عضو هیئت علمی دانشگاه علامه می‌گوید: ما چند قطعه‌ساز خاص در ایران داریم که سهم بزرگی از ایران‌خودرو و سایپا را در انحصار خود دارند. این قطعه‌سازان اجازه ورود هیچ قطعه‌ساز مستقلی را به ایران نمی‌دهند. ترفندی استفاده می‌کنند و می‌گویند قطعه‌سازان خارجی باید به ما متصل شوند تا در ایران کار کنند. او اضافه می‌کند: وقتی روحانی به فرانسه رفت و با پژو-سیتروئن قرارداد امضا شد، این قرارداد زیر نفوذ ایران‌خودرو و سایپا و قطعه‌سازان بود. از همان ابتدا می‌دانستم که با وجود اینکه رئیس‌جمهور ما با فرانسه معامله می‌کند، اما نفوذ قطعه‌سازان و به‌ویژه مدیران ایران‌خودرو و سایپا محال است که بگذارد منفعتی به صنعت خودرو و مردم ایران برسد. در این مدت هم پژو-سیتروئن منافع خود را برد و سود کلان برد. مدیران ایران‌خودرو و سایپا و قطعه‌سازان خاص که برخی در سفر، همراه رئیس‌جمهوری بودند هم منافع خود را بردند. درحال‌حاضر هم خیالشان راحت است زیرا قرارداد نانوشته‌ای بین آنها وجود دارد که از قراردادهای نوشته‌شده‌ای که ما می‌بینیم، محکم‌تر است. این قراردادهای نانوشته فقط منافع آنها را تأمین می‌کند ولی به اسم منافع ملی پیگیری می‌شود و به ضرر اقتصاد ایران و محیط زیست ایران است.

خروج پژو-سیتروئن قطعی نیست

با وجود آنکه خبرگزاری‌های فرانسه از خروج پژو-سیتروئن از ایران خبرداده‌اند اما عبدالله بابایی، کارشناس خودرو، در گفت‌وگو با «شرق» خروج این خودروسازی فرانسوی را قطعی نمی‌داند. او می‌گوید: پژو-سیتروئن در حال بحث مذاکره برای کسب مجوز از آمریکا برای باقی‌ماندن در ایران است و این مسئله را بارها در مکاتبات خود اعلام کرده است. فعلا قضاوت درباره خروج این شرکت از ایران زود است. بابایی با اشاره به تجربه خروج پژو از ایران در سال ۹۱، خروج مجدد این شرکت از کشور را عاملی برای ضررهای مالی برای طرف مقابل معرفی می‌کند. او ادامه می‌دهد: با توجه به تجربه سال ۹۱، آسیب‌های خروج پژو از ایران برای ما زیاد نخواهد بود. محمدرضا نجفی‌منش، رئیس انجمن صنفی قطعه‌سازان کشور، نیز در گفت‌وگو با «شرق» درباره لغو سفر قطعه‌سازان خارجی به ایران بیان می‌کند: آنها به دلیل مبهم‌بودن فضای آتی کمی حضورشان در ایران را به تأخیر انداخته‌اند. او هم مانند بابایی معتقد است که خروج پژو از ایران برای ما ضرری ندارد و آنچه به کشور آسیب جدی وارد می‌کند، تشدید تحریم‌های آمریکاست.

جریمه یک میلیارد دلاری چین

نجفی‌منش به این پرسش که صنعت خودروسازی ایران چقدر به خارج وابسته است، این‌گونه پاسخ می‌دهد: در خودرو سه هزار و ۳۰۰ قطعه وجود دارد. یک‌سری مواد اولیه هم هست که اصلا در ایران تولید نمی‌شود. مثلا گرافیت یا کائوچوی طبیعی در ایران نداریم و برخی چیزها حتما باید از آن سوی مرزها بیاید. آنها هم درست نشانه گرفته‌اند که این صنعت را تحت شرایط سخت بگذارند و اقتصادمان را فلج کنند. این‌دفعه یک نقشه فلج‌کننده برای ما کشیده‌اند که می‌طلبد مسئولان ما روی این مسئله کار و فکری اساسی انجام دهند. او درباره خروج پژو از ایران هم حق را به این شرکت می‌دهد، زیرا آمریکا ۳۰ درصد اقتصاد دنیا را در اختیار دارد و زورگو است. اگر شرکت‌ها به همکاری با ایران که یک درصد اقتصاد دنیا را در اختیار دارد، ادامه دهند، دیگر قادر به تجارت با آمریکا نخواهند بود و منابع مالی آنها بلوکه می‌شود. به همین دلیل این شرکت‌ها حاضر می‌شوند که ضررهای فسخ قرارداد را بدهند و فشارهای ناشی از تحریم را تحمل نکنند.

رئیس انجمن قطعه‌سازان از ایجاد مشکل برای یک شرکت بزرگ چینی به دلیل همکاری با ایران و جریمه یک میلیارد دلاری این شرکت خبر داده و می‌گوید: فشارها به ایران و شرکت‌های طرف قرارداد با ما به شدت سنگین است و باید دستگاه دیپلماسی برای آن راهکاری پیدا کند.

بوئینگ قرارداد ۱۷میلیارددلاری را لغو کرد

ایران شکایت می‌کند

شرق: بوئینگ قبلا اعلام کرده بود به تحریم‌های آمریکا علیه ایران احترام خواهد گذاشت، اما برنامه تجاری خود را مشخص نکرده بود. بوئینگ به‌تازگی اعلام کرده هیچ هواپیمایی به ایران نخواهد داد. این قرارداد ۱۷میلیارددلاری که پس از برجام منعقد شده بود، حالا از سوی بوئینگ فسخ شده است، اما فسخ یک‌طرفه قرارداد به معنای اتمام کار نیست؛ چراکه ایران می‌تواند در محاکم بین‌المللی طرح شکایت کند. به گزارش مهر، به نقل از اسپوتنیک، سخنگوی بوئینگ اعلام کرد این شرکت با تهران همکاری نمی‌کند و به علت تحریم‌های آمریکا از تحویل هواپیما به ایران خودداری خواهد کرد؛ به این ترتیب قرارداد بزرگ این شرکت با دو شرکت هواپیمایی ایران عملا فسخ می‌شود. سخنگوی بوئینگ گفت: ما تاکنون هیچ هواپیمایی به ایران تحویل نداده‌ایم و با توجه به اینکه دیگر مجوزی برای صادرات به ایران نداریم، هیچ هواپیمایی نیز از این پس به ایران تحویل نخواهیم داد. در ماه می گزارش شد قرارداد ۲۰میلیارددلاری با ایران به علت تحریم‌ها بلوکه شده است. ایران‌ایر پیش از این، قراردادی ۱۶.۶میلیارددلاری با بوئینگ برای خرید ۸۰ هواپیمای مسافربری امضا کرده بود، همچنین قراردادی به ارزش ۱۰ میلیارد دلار نیز برای تحویل صد هواپیمای جت با شرکت رقیب بوئینگ، ایرباس، امضا کرده بود. با تحریم‌های آمریکا، هر دو این قراردادها لغو می‌شود؛ چراکه برخی از قطعات هواپیمای ایرباس در آمریکا تولید می‌شود و برای فروش به آنها نیاز به مجوز آمریکا وجود دارد.

شکایت ایران از بوئینگ به دلیل فسخ قرارداد

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی گفت: جمهوری اسلامی ایران از طریق محاکم بین‌المللی، حقوقی و قضائی فسخ قرارداد بوئینگ را به صورت جدی پیگیری خواهد کرد. به گزارش تسنیم، سیدتقی کبیری درباره اقدام گروه هواپیماسازی بوئینگ آمریکا مبنی بر فسخ قرارداد با ایران، با اشاره به بیانات رهبر معظم انقلاب مبنی بر استفاده از توان داخلی گفت: این‌گونه اقدامات هیچ تأثیری در عزم ما نخواهد داشت و آنان نمی‌توانند این‌گونه به ما ضرر وارد کنند. او ادامه داد: برای حل مشکلات اقتصادی باید همواره نگاهمان به درون باشد؛ زیرا نگاه به بیرون و کشورهای خارجی، اشتباهی بزرگ است. این عضو کمیسیون اقتصادی مجلس اضافه کرد: باید در همه حال بر طبق بیانات رهبر معظم انقلاب به توان داخلی متکی باشیم و اگر نیاز است از روی ضرورت با کشورهایی قرارداد داشته باشیم، آنان باید تضمین‌های لازم را بدهند و به آنها متعهد باشند. او اضافه کرد: ما باید در درازمدت، توان داخلی خود را ارتقا دهیم تا دشمنان نتوانند به ما ضربه بزنند. کبیری افزود: در تجربیات قبلی ما از آمریکایی‌ها، شاهد نقض قراردادهایشان با دیگر کشورها نیز بوده‌ایم. با خروج این کشور از برجام، بهانه‌ای برای فسخ این‌گونه قراردادها ایجاد شد. نماینده مردم خوی در مجلس تأکید کرد: باید از همان ابتدا تضمینی قوی از این شرکت هواپیماسازی می‌گرفتیم تا به‌راحتی قراردادهایشان را نقض نکنند، البته در این راستا تذکراتی داده بودیم. لازم به ذکر است سخنگوی بوئینگ ۱۶ خرداد اعلام کرد با تصمیم ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، برای خروج از توافق هسته‌ای با ایران، این شرکت دیگر مجوز لازم را برای فروش هواپیما به ایران ندارد.

۵ میلیارد دلار فاینانس چینی جذب بخش معدن ایران شد

رئیس هیئت عامل ایمیدرو با اشاره به توافق فاینانس ۲۰میلیارددلاری بین ایران و چین گفت: از مجموع فاینانسی که بین دو کشور فعال شده، پنج میلیارد دلار مربوط به حوزه معدن و صنایع معدنی است. به گزارش ایمیدرو، مهدی کرباسیان که در کنفرانس سرمایه‌گذاری چین در پکن سخن می‌گفت، با اشاره به توافق فاینانس ۲۰میلیارددلاری بین ایران و چین گفت: از مجموع فاینانسی که بین دو کشور فعال شده، پنج میلیارد دلار مربوط به حوزه معدن و صنایع معدنی است به طوری که چهار میلیارد دلار از این رقم در پروژه‌هایی که ایمیدرو با مشارکت بخش خصوصی در دست دارد، سرمایه‌گذاری شده است. کرباسیان تأکید کرد: به نظر می‌رسد محدودیت‌های بین‌المللی تأثیر چندانی بر عملکرد طرف‌های چینی و همکاری با ایران ندارد و این شرکت ها علاقه‌مند به توسعه همکاری با بخش معدن و صنایع معدنی ایران به‌ویژه ایمیدرو هستند. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت در کنفرانس سرمایه‌گذاری چین گفت: به توسعه همکاری‌ها با شرکت‌های چینی در حوزه فاینانس و سرمایه‌گذاری تمایل داریم. وی در این کنفرانس با برشمردن طرح‌های توسعه‌ای ایران در این حوزه و سرمایه‌گذاری‌های مورد نیاز تأکید کرد: این پروژه‌ها فرصتی جدید برای توسعه روابط دو طرف فراهم کرده است. وی از برگزاری جلسه‌ای با مدیرعامل ان‌اف‌سی (شرکت فلزات غیرآهنی چین) خبر داد و اظهار کرد: در این نشست طرف چینی از اتمام عملیات ساخت پروژه آلومینیوم جنوب - به عنوان بزرگ‌ترین طرح تولید شمش آلومینیوم در ایران- تا پایان سال جاری خبر داد. کرباسیان افزود: طرح آلومینیوم جاجرم نیز در سال جاری وارد مدار تولید می‌شود تا شاهد راه‌اندازی دو کارخانه آلومینیوم در تولید شمش باشیم.